

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: CH. C.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Václavské nám. 21, Praha 1, proti **žalované: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 3. 2011, č. j. CPR-13523/ČJ-2010-9CPR-V243, o rozhodnutí o správním vyhoštění, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2011, č. j. 6 A 60/2011 - 40, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Policie České republiky, oblastního ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, inspektorátu cizinecké policie Karlovy Vary ze dne 24. 9. 2010, č. j. CPP-16453-77/ČJ-2010-034063-KP, jímž bylo stěžovateli podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění, uloženo správní vyhoštění a stanovena doba 5 let, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území České republiky.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti žádá o přiznání odkladného účinku rozsudku městského soudu. Svůj návrh odůvodňuje tvrzením, že výkonem správního rozhodnutí mu hrozí nenahraditelná újma, a to v podobě možné persekuce jak manželky stěžovatele, tak jeho samotného. Stěžovatel uvádí, že si je vědom závazného stanoviska opakovaně vydaného Ministerstvem vnitra, nicméně

vzhledem k tomu, že součástí námitek je zpochybnění jeho obsahu, má zato, že lze o přiznání odkladného účinku uvažovat, a to i s ohledem na ustanovení § 172 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost návrhu a dospěl k následujícím závěrům:

Kasační stížnost nemá podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek, a to ani v řízení, v němž je předmětem přezkumu rozhodnutí vydané o správním vyhoštění. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud se při posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy jako základní podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nenahraditelnou újmou se pro účely rozhodování o přiznání odkladného účinku rozumí existence výjimečného a závažného stavu, který již nelze v průběhu času nijak odčinit, případně pokud náprava či obnova původního stavu možná je, avšak pouze za vynaložení zcela nepřiměřených nákladů či úsilí (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele, přičemž ten také nese břemeno tvrzení. Jeho tvrzení musí být dostatečně konkrétní a prokazující, jaká jeho práva či právem chráněné zájmy by byly výkonem rozhodnutí dotčeny. Soud při rozhodování posuzuje v žádosti uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

Stěžovatel k důvodům svého návrhu poměrně stručně uvedl, že mu hrozí nenahraditelná újma v podobě persekuce manželky i jeho samého. Žádné konkrétní skutečnosti ohledně hrozící persekuce však neuvedl. Obsahem kasační stížnosti jsou dále pouze námitky procesního charakteru, z nichž skutečnosti osvědčující nenahraditelnou újmu v žádném případě nevyplynou. Stěžovatel možnou persekuci své manželky uváděl v žalobě proti rozhodnutí žalovaného. Žalovaným i městským soudem mu bylo v odůvodnění rozhodnutí sděleno, že její pronásledování z důvodu příslušnosti k hnutí Fa Lung Gong není pravděpodobné. V návrhu na přiznání

odkladného účinku stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, které by tento závěr zpochybňovaly a svědčily o intenzivní hrozbě jeho osobě, případně jeho manželce. Dle Nejvyššího správního soudu proto tvrzení stěžovatele v návrhu na přiznání odkladného účinku nelze považovat za uvedení skutečností, které by ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., potvrzovaly možnost vzniku natolik výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času odčinit.

Nejvyšší správní soud nepovažoval za relevantní ani odkaz na ustanovení § 172 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., dle něhož má žaloba proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek. Existence tohoto ustanovení nic nemění na tom, že kasační stížnosti odkladný účinek bez dalšího přiznán není, lze jej přiznat jen na základě návrhu a po ověření splnění zákonem stanovených podmínek.

Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených úvah dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu netvrdil a neosvědčil ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s. skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku rozsudku městského soudu proto nebylo vyhověno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu